

oma issa ellopäivi. „Ei wõi ma praego sedda tööd tahheteda, ehk mul kül fiusatus fest tõuseb. Kriim-silm ja Messikäp, kaks täitmata ahned, istowad kui austatud nõumehhed kuñinga föriwas. Agga Reinowadder! waene mehhike, kes oma issa kuñinga peast-mise innaks ärraandis, saab ohhelikko filmuse ja wolla samba selle eest tänoeks! — Kus veel teisi nisuggusi mehhil leida, kes teie kuñinglikko ellopäiwile jätkust eiast ärrasalgawad ja hääl meelet surma lähhewad kui miña?“ —

Kuñingas ja kuñingana, mõslemad liigrahha ahned, aksid fallanõu piddama, sudda enne Reinowadderi surma kaddund Kallevi poea ennemuistese warra endale wõksid pärrida. Nemad astusid teistest föriwale, üidsid Reinowadderi enda ette ja küssisid fallamahti: „Tunnistage ülles, kus suur warrandus peidus seisab?“ Reinowadder vastas: „Mis fasso lehia warra juhhatamisest müsle tõuseb? Kuñingas mõistab mind sohto läbbi surma ja misia pean selle eest temale fasso saatma! Ussute ometegi findlamast miño waenla si, neid wargaid ning rõwlid, kes mind taggakuusawad, kui miño truuist!“ „„Ei, atmas Reinowadder!““ ütles kuñingana „ei se pea ial mitte sündima! Miño kuñinglik issand fin-gib teile ello ja lubbab möda lainud aega ärra-unnuštada, kui meile rahhaauko ülestunnistate; tema kuñinglik süddaa põrab eldusele ja ei ole enam teie ülle suggogi wiinhane. Ellagem eddespidi mõist-

siffomalt, piddage teiste ellajadega rahho ja jäge meile truiks sūlaseks.““ Reinowadder kostis: „Ar-moline emand, paloge kuñingat, et wõttaks wan-dega teie tõutust miño wasto töefs tehha, ja endis sed furjad tööd ning eksitused opis ärraunnustaks: siis lubban teile suremat warra kui praego kellegi kuñingal on pääranduseks.“ Urge uskuge, armas abbikasa tema wasse juttu! üidis kuñingas. Mis tema wargusest, wallest ehk rõwimisest tunnistab, sedda wõite kui tahhate uskuda, fest suremat wass-lelikko Mailmas veel ei ole nähtud kui Reinowadder! Kuñingana kostis: „Tõssi kül, et tema endine ellokäik laituse wäärt ja kõrvetek on, mis meile uskumist selab; siiski peame meeletulsetama, kui suurt fasso ta meile sellega satis, et oma issa, lesle ja teised liggi suggulased meie fassoks ohverdas, ja nende furjad nõupiddamised meile aitwa-lifkuks töötis.“ Kuñingas ütles: „Kui arvate et elbuse näitmisest meile suremat fahjo ei tõuse, siis tahhan sekord Reinowadderi surjad tööd andebs anda. Ükskord veel, agga se on viimne kord, tahhan tema juttu uskuda! tulletage Reinowadderile sedda meeles: et ma oma kuñinglikko abbeme peale vannun! kui tema eddespidi üllekohhut teeb ehk wallestab, siis peab tema miño terrawaid küsiti tundma sama, ja kõik tema suggowõssa põlwest põlweni.

Kui Reinowadder kuñinga teisiti mõtteid tähhel-paasi, wõttis ta süddaa julgust ja tema ütles: „Ar-